

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116208807
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Martináková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3116208807.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Martinárovej a sudkýň JUDr. Olgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú X. I. nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov Y. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., J. Q. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Ing. U. V., advokátkou so sídlom v M., W. Sv. E. 72XX/XXA a Y. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., F. XXXX/X, zastúpeného JUDr. R. V. ml., advokátom so sídlom v M., J. A. XXXX/XXX, o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletemu dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. októbra 2016, č.k. 34P/73/2016-136, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej X. z doterajšej sumy 90 Eur mesačne na sumu 120 Eur mesačne, s účinnosťou od 01.05.2016, ktoré je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Dlh otca na zameškanom zvýšenom výživnom pre maloletú X. za obdobie od 01.05.2016 do 31.10.2016 vo výške 180 Eur otcovi povolil splácať v splátkach po 20 Eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Týmto vo výrokovej časti o úprave vyživovacej povinnosti zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 05.09.2012, č. k. 34P/11/2012-169 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.01.2013, č. k. 4CoP/115/2012-199. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný, pretože od poslednej úpravy výživného pred 4 rokmi došlo k zmene pomerov ako na strane účastníkov konania, tak i objektívne rastom životných nákladov. K podstatnej zmene pomerov došlo na strane maloleteho dieťaťa, ktoré je vekovo staršie a nastúpilo do materskej školy. Zatiaľ čo v čase poslednej úpravy výživného bola maloletá ešte len v dojčenskom veku, mala len 8 mesiacov až 1 rok v čase odvolacieho konania, v súčasnosti už má necelých 5 rokov a navštevuje materskú školu, venuje sa záujmovej činnosti, je teda zrejmé, že náklady na jej výživu a zabezpečovanie jej odôvodnených potrieb sa zvýšili. K zmene pomerov došlo i na strane matky maloletej. Tá v čase poslednej úpravy výživného bola s dcérou na rodičovskej dovolenke, v súčasnosti je riadne zamestnaná s priemerným čistým mesačným príjmom 682,90 Eur. Počet vyživovacích povinností sa jej nezmenil, matka má okrem maloletej X. ešte tri ďalšie vyživovacie povinnosti k jej trom dcéram pochádzajúcim z jej rozvedeného manželstva, ktoré sú študentkami vysokej školy a stredných škôl. K zmene pomerov došlo i na strane otca maloletej. Hoci otec tvrdil, že od poslednej úpravy výživného sa znížili jeho finančné pomery, z porovnaní jeho daňových priznaní ale možno konštatovať, že jeho príjmové pomery sa zvýšili, pretože podľa jeho daňového

priznania za rok 2011, z ktorého vychádzal súd pri poslednej úprave výživného, jeho príjmy zo živnosti predstavovali 1.500,93 Eur a v súčasnosti podľa jeho daňového priznania za rok 2015 jeho príjmy zo živnosti predstavovali 2.090,62 Eur, teda došlo k 1,39 násobnému zvýšeniu jeho príjmov vykázaných v daňovom priznaní. Súčasne sa znížili jeho výdavkové pomery ohľadom nákladov bývania, pretože ako sám uviedol, on neplatí náklady bývania, ktoré predstavujú 170 Eur mesačne a tieto za neho platia jeho rodičia. Teda otec maloletej má tak k dispozícii ďalší benefit v porovnaní s obdobím v čase poslednej úpravy výživného. Tiež bolo zistené, že otec maloletej bol v minulosti v čase poslednej úpravy výživného vlastníkom nehnuteľností (2-izbového bytu a nebytového priestoru), ktoré už v súčasnosti nevlasťní, pričom sa vôbec nevedel alebo nechcel vyjadriť k okolnostiam prevodu vlastníckeho práva. Teda možno konštatovať, že v prípade odplatného prevodu získal finančné prostriedky alebo iné majetkové hodnoty, alebo v prípade bezodplatného prevodu sa bez dôležitého dôvodu vzdal majetkového prospechu. Počet vyživovacích povinností sa mu nezmenil, teda okrem maloletej X. otec nemá iné vyživovacie povinnosti. S poukazom na takto zistené zmeny pomerov rozhodol súd tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca z doterajšej sumy 90 Eur mesačne na sumu 120 Eur mesačne, ktorú sumu považoval za zodpovedajúcu zisteným zmenám pomerov, odôvodneným potrebám 5-ročného dieťaťa, schopnostiam a možnostiam rodičov. Napriek tomu, že otec nesúhlasil so žiadnym zvýšením výživného, súd mal za to, že zvýšené výživné je v jeho objektívnych schopnostiach a možnostiach. Súd sa nestotožnil s tvrdením otca o znížení jeho finančnej situácie, pretože porovnaním jeho daňových priznaní možno konštatovať, že došlo k zvýšeniu jeho príjmových pomerov. Tiež otec už nie je vlastníkom nehnuteľností, ktoré vlastnil v čase poslednej úpravy výživného, pričom je zrejmé, že pri ich odplatnom prevode musel za ne získať finančné prostriedky alebo iné majetkové hodnoty a v prípade ich bezodplatného prevodu by sa jeho konanie považovalo za konanie, pri ktorom sa bez dôležitého dôvodu vzdal majetkového prospechu. Pokiaľ otec maloletej tvrdil, že už 7 rokov zarába len 200 až 300 Eur mesačne, k tomu súd uviedol, že každý rodič, a to najmä rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, je povinný vyvinúť maximálne úsilie k tomu, aby si zodpovedajúcim spôsobom mohol riadne plniť aspoň svoju vyživovaciu povinnosť k jeho maloletému dieťaťu tak, aby mohli byť uhrádzané odôvodnené potreby dieťaťa, pričom ako uviedol sám otec maloletej, ten si po celý čas ani inú, lepšie platenú prácu nehľadal. Preto takéto jeho konanie by sa skôr dalo považovať za nezodpovedné voči jeho dieťaťu. Súd tiež poukázal na to, že na rozdiel od matky dieťaťa, on okrem maloletej X. nemá iné vyživovacie povinnosti. Okolnosti civilného rozsudku, ktorým bola matka zaviazaná zaplatiť otcovi maloletej dlžnú sumu v splátkach, na čo poukazoval otec maloletej, keď uvádzal, že zvýšením výživného si matka kompenzuje dlžnú sumu voči nemu, sú v vzťahu k tomuto konaniu o zvýšenie výživného a zisťovanou zmien pomerov, irelevantné. Vyživovaciu povinnosť otca k maloletej súd zvýšil s účinnosťou od 01.05.2016, v ktorom mesiaci bolo začaté toto súdne konanie. V súvislosti so zvýšením vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu v zmysle rozsudku vznikol otcovi dlh na zameškanom zvýšenom výživnom za obdobie od 01.05.2016 do 31.10.2016 vo výške 180 Eur (6 mesiacov á 30 Eur), ktorú sumu súd povolil otcovi splácať v splátkach po 20 Eur mesačne spolu s bežným výživným tak, aby dlh bol vyrovnaný do 9 mesiacov, pod následkom straty výhody splátok. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 62 ods. 1 - 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine. V zmysle § 58 v spojení s § 52 CMP rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa, navrhol ho zmeniť a návrh matky na zvýšenie výživného zamietnuť. Dôvodil, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a neúplného zistenia skutočného stavu. Domnieva sa, že návrh matky na zvýšenie výživného bol podaný účelovo, keď matka podala odvolanie presne jeden deň po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku, ktorým bola zaviazaná zaplatiť mu dlžnú sumu 2.028,52 Eur v mesačných splátkach po 50 Eur. Išlo o matkin úver, kde robil ručiteľa a úver mu pomohli splatiť jeho rodičia. Je síce pravdou, že maloletá navštevuje materskú školu, avšak matka podala návrh na zvýšenie výživného až rok potom, čo maloletá začala navštevovať materskú školu. Naviac, matka má oveľa vyšší príjem, ako to bolo pri poslednom určení výživného a jej príjem je dosť vyšší v porovnaní s jeho príjmom. Ďalej dôvodil, že súd vychádzal z nesprávne zisteného príjmu, kedy boli zamenené mesačné obraty za kumulovaný ročný obrat, keď výživné bolo vyrátané z ročného obratu od 29.000 Eur do 36.000 Eur, pričom v skutočnosti bol tento obrat 2.900 Eur do 3.600 Eur, čo je 10-násobne menej. V tomto konaní žiadal prizvať na vysvetlenie rozdielu medzi mesačným a kumulovaným ročným obratom účtovníčku, avšak tomuto nebolo vyhovené. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvej inštancie, že sa mal účelovo zbavovať majetku, a to 2-izbového bytu a nebytového priestoru. Byt a nebytový priestor je v súčasnosti vo vlastníctve jeho rodičov, ktorým bol nútený tento majetok vrátiť, a to z dôvodu, že hrozilo, že o tento majetok príde, a to práve kvôli konaniu matky, keďže jej robil ručiteľa na úver a keďže tento úver nesplácala, tak mu chodili exekučné príkazy a prenasledovali ho exekútori. Práve preto si

tento majetok rodičia vzali späť, aby oň neprišli. Nezabavoval sa účelovo majetku kvôli výživnému na dcéru, ale potreboval ochrániť aj svojich rodičov, aby v dôsledku konania matky neprišli o majetok, ktorý bol predtým v ich vlastníctve. Tento majetok nezakúpil ani nepredal, ale vrátil pôvodným majiteľom - rodičom. Ďalej poukázal na to, že jeho príjem je o 2/3 menší ako príjem matky. Z predchádzajúcich vzťahov má matka tri deti, na ktoré platí otec výživné spolu vo výške 100 Eur. Pokiaľ matka tvrdila, že bývalý manžel platí na základe dohody zvýšené výdavky na maloleté deti, tieto svoje tvrdenia žiadnym dôkazom nepreukázala. V podnikaní sa mu nedarí, príjmy má také, aby si pokryl svoje výdavky, odvody štátu a všetky poplatky, preto zo svojho súčasného príjmu nie je schopný platiť zvýšené výživné.

3. Matka dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Pokiaľ otec v odvolaní uvádzal, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávne zisteného príjmu, k tomu uviedla, že súd pri zisťovaní finančných pomerov otca vychádzal z porovnania príjmov a výdavkov zo živnosti otca dieťaťa, ktoré mal preukázané aj z daňových priznaní otca. Tvrdenia otca, že návrh na zvýšenie výživného podala výlučne z dôvodu, že bola v civilnom sporovom konaní zviazaná zaplatiť otcovi dlžnú sumu 2.028,52 Eur, považovala za irelevantné vo vzťahu k zvýšeniu výživného a zisťovanej zmeny pomerov. Ďalej uviedla, že otec v čase prvého určenia vyživovacej povinnosti na maloletú X. (rok 2011) vlastnil byt a nebytový priestor, ktorý je už v súčasnej dobe prevedený na jeho rodičov (matku), a to na základe kúpnych zmlúv. Napriek tomu, že otec už nie je vlastníkom bytu, ktorý mal v roku 2011, stále v ňom žije, pričom zbavením sa vlastníctva k nebytovému priestoru sa pripravil aj o príjmy plynúce z prenájmu tohto priestoru. Navyiac, otec neplatí náklady na bývanie v byte rodičov, ktorý užíva, čím mu vznikajú ďalšie voľné finančné prostriedky, ktoré môže použiť v prospech svojho dieťaťa. Pokiaľ otec tvrdí, že má príjem 200 - 300 Eur mesačne, a to už dlhodobo, minimálne od roku 2011, poukázala na to, že otec je mladý, zdravý muž, jeho povinnosťou je zabezpečiť starostlivosť o deti, otec sa však ako zodpovedný rodič nespráva, robí všetko pre to, aby svoju vyživovaciu povinnosť k dcére plniť nemusel. Od posledného určenia výživného nastala zmena pomerov na strane maloletej, ktorá už navštevuje predškolské zariadenie, otec sa s dieťaťom vôbec nestýka, všetku osobnú starostlivosť o dieťa zabezpečuje výlučne sama.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že k podstatnej zmene pomerov, akú má na mysli zákonné ustanovenie § 78 Zákona o rodine došlo na strane maloletej X. a aj na strane oboch rodičov. Maloletá X. v čase posledného rozhodovania o výživnom mala 1 rok, v súčasnosti už má necelých 5 rokov, navštevuje materskú školu, venuje sa záujmovej činnosti, je teda zrejme, že náklady na jej výživu a zabezpečovanie jej odôvodnených potrieb sa zvýšili. K zmene pomerov došlo i na strane matky maloletej, ktorá v čase poslednej úpravy výživného bola na rodičovskej dovolenke, v súčasnosti je riadne zamestnaná s priemerným čistým mesačným príjmom 682,90 Eur. Počet vyživovacích povinností sa jej nezmenil, matka má okrem maloletej X. ešte ďalšie tri vyživovacie povinnosti k jej trom dcéram, pochádzajúcim z jej rozvedeného manželstva, ktoré sú študentkami vysokej školy a stredných škôl. K zmene pomerov došlo i na strane otca maloletej, keď z porovnaní jeho daňových priznaní súd zistil, že došlo k 1,39 násobnému zvýšeniu jeho príjmov vykázaných v daňovom priznaní. Súčasne sa znížili jeho výdavkové pomery ohľadom nákladov bývania, pretože tieto za neho platia jeho rodičia. Súd mal za preukázané, že otec bol v čase poslednej úpravy výživného vlastníkom nehnuteľností (2-izbového bytu a nebytového priestoru), ktoré už v súčasnosti nevládni, pričom otec sa k okolnostiam prevodu vlastníckeho práva nechcel vyjadriť. Súd prvej inštancie konštatoval, že v prípade odplatného prevodu predmetnej nehnuteľnosti získal finančné prostriedky alebo iné majetkové hodnoty, alebo v prípade bezodplatného prevodu sa bez dôležitého dôvodu vzdal majetkového prospechu. Počet vyživovacích povinností sa na strane otca nezmenil, okrem maloletej X. otec vyživovacie povinnosti nemá. Pokiaľ otec maloletej tvrdil, že ako živnostník už 7 rokov zarába len 200 až 300 Eur mesačne, k tomu súd uviedol, že každý rodič je povinný vyvinúť maximálne úsilie k tomu, aby si zodpovedajúcim spôsobom mohol riadne plniť aspoň svoju vyživovaciu povinnosť k jeho maloletému dieťaťu tak, aby mohli byť uhrádzané odôvodnené potreby dieťaťa, pričom otec si po celý čas inú, lepšie platenú prácu nehľadal. Takéto konanie otca preto súd vyhodnotil za nezodpovedné voči jeho dieťaťu.

7. Odvolací súd tento právny záver súdu prvej inštancie považuje za správny.

8. Po preskúmaní námietok, ktoré boli v odvolaní otcom vznesené, sa odvolací súd aj v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v zmysle § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti a k námietkam otca dodáva nasledovné:

9. Odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2 a ust. § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery.

10. Súd prvej inštancie porovnal pomery rodičov a maloletého dieťaťa v čase poslednej úpravy o výživnom, vykonanej rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 05.09.2012, č.k. 34P/11/2012-169 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.01.2013, č.k. 4CoP/115/2012-199, ktorým bola maloletá X. zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 70 Eur mesačne s účinnosťou od 23.12.2011 do 31.07.2012 a sumou vo výške 90 Eur mesačne s účinnosťou od 01.08.2012, so súčasnými pomermi rodičov a maloletého dieťaťa a správne dospel k záveru, že od tejto poslednej úpravy výživného nastala podstatná zmena pomerov, ktorá opodstatňuje zvýšenie vyživovacej povinnosti zo strany otca. Maloletá X. je o 4 roky staršia, v súčasnosti navštevuje materskú školu, náklady na jej výživu a zabezpečovanie odôvodnených potrieb sa podstatne zvýšili. K zmene pomerov došlo i na strane rodičov maloletého dieťaťa, keď matka je v súčasnosti zamestnaná, dosahuje priemerný mesačný zárobok 682,90 Eur, naďalej má okrem maloletej X. ďalšie tri vyživovacie povinnosti k trom dcéram pochádzajúcim z rozvedeného manželstva. K zmene pomerov došlo aj na strane otca maloletej, ktorý, tak ako v čase poslednej úpravy výživného, podniká na základe živnostenského oprávnenia, pričom porovnaním daňových priznaní predložených otcom mal súd za preukázané, že došlo k 1,39 násobnému zvýšeniu jeho príjmov vykázaných v daňovom priznaní. Otcovi sa súčasne znížili výdavkové pomery v súvislosti s vynakladaním nákladov na bývanie, ktoré za neho v súčasnosti platia jeho rodičia. K zmene pomerov došlo i v majetkových pomeroch otca, keď v čase poslednej úpravy výživného bol vlastníkom nehnuteľností - 2-izbového bytu a nebytového priestoru, ktoré v súčasnosti už nevlasťní, nakoľko tieto previedol na svojich rodičov. Pokiaľ otec uvádzal, že bol nútený v dôsledku konania matky chrániť tento majetok pred hroziacou exekúciou, k tomu je potrebné uviesť, že otec si mal byť pri uzavretí ručiteľského záväzku vedomý, že môže ohroziť svoje majetkové pomery a mal zvážiť rizikové finančné záväzky, ktoré vykonal. Odvolací súd sa aj v tomto smere stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v prípade odplatného prevodu nehnuteľností otec získal finančné prostriedky alebo iné majetkové hodnoty a v prípade bezodplatného prevodu nehnuteľností je potrebné jeho konanie vyhodnotiť ako konanie, pri ktorom sa bez dôležitého dôvodu vzdal majetkového prospechu, pričom táto skutočnosť nemôže byť na úkor jeho vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu.

11. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní rozsahu vyživovacej povinnosti nestačí len tvrdenie otca, že sa nachádza v zlej finančnej situácii. Ani ťaživé osobné, sociálne a ekonomické pomery ho bez ďalšieho nezbavujú zodpovednosti za výživu svojho dieťaťa. Pokiaľ otec tvrdí, že už 7 rokov zarába len 200 až 300 Eur mesačne, možno len konštatovať, že nevyvinul dostatočné úsilie na získanie vhodnejšej práce a nesnaží sa žiadnym spôsobom túto situáciu zmeniť. Otec je v produktívnom veku bez vážnych zdravotných problémov a jeho povinnosťou je vyvinúť všetko úsilie k tomu, aby výživu maloletého dieťaťa zabezpečil tak, aby mohli byť uhrádzané odôvodnené potreby dieťaťa. Súd prvej inštancie preto správne vyhodnotil, že zistené pomery odôvodňujú zvýšenie výživného zo strany otca. Odvolacie námietky otca, že matka podala návrh na zvýšenie výživného účelovo z dôvodu, že bola zaviazaná v civilnom sporovom konaní zaplatiť mu dlžnú sumu 2.028,52 Eur, považoval odvolací súd vo vzťahu k tomuto konaniu o zvýšenie výživného za nedôvodné.

12. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP. Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

14. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§419 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opraveného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Cs.p.).